

**20<sup>ste</sup> JAARGANG, NR. 372**  
**28 FEBRUARI 2022**

**IN DIT NUMMER:**

**1 BERICHTEN**

**4 JAZZ OP DE PLAAT**

Kika Sprangers, Kurt Rosenwinkel,  
 Masha Bijlsma, Mòs Ensemble,  
 Coal Harbour, Johannes Fend e.a.

**9 JAZZ OP HET PODIUM**

MixMonk.

**EN VERDER (ONDER MEER):**

**13** Museum Lars Gullin (Lo Reizevoort)

**16** Alphonso Trent (Erik Marcel Frans)

**22** Overzicht jazzfestivals maart

**18 JAAR JAZZFLITS**

**01 09 2003 - 01 09 2021**

**NR. 373 KOMT 14 MAART UIT**

**BERICHTEN**

**Haarlem heeft weer een bigband**

Haarlem heeft weer een bigband. Die band, de New Harlem Big Band, is een mix van jongere en meer ervaren amateurmusici. Het orkest staat onder leiding van trompettist Lorenzo Mignacca. "Het was hoog tijd dat er in Haarlem weer een kwalitatief hoogwaardige bigband kwam", zo laat hij weten op de website van het Haarlems weekblad. Mignacca is docent op de Haarlemse Blazersschool. Daar leidt hij drie bigbands voor jongeren: de New Harlem Kids, de New Harlem Juniors en de New Harlem Brothers. "De nieuwe band is daar een logisch vervolg op: een bigband voor gevorderde amateurs", aldus Mignacca. De leden zijn vrijwel allemaal afkomstig uit Haarlem en omstreken. De band speelt een mix van jazz en funk, 'maar altijd dansbaar', benadrukt de dirigent.

**Taste of Jazz Deventer verhuist**

De concertreeks Taste of Jazz die sinds enige jaren in de bibliotheek van Deventer een podium had, moet verkassen. Vanaf april is de centrale bibliotheek niet meer open op zondag, de dag waarop de concerten worden georganiseerd. Op zoek naar een nieuwe vaste plek gaat de organisatie een aantal locaties proefondervindelijk testen. De eerste is op 17 april de Generatorzaal op het terrein van de voormalige gasfabriek.

**Bekijk rechts op onze website onder het kopje 'archieef' alle nummers van Jazzflits vanaf 1 januari 2007 tot nu. Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>**



**ia77**

**JazzFlits**

**ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003**



Guy Salamon. (Foto: Tom Beetz)

**FINALISTEN KAREL VAN EERD AWARD BEKEND**

**De zes finalisten van de eerste editie van de Karel van Eerd Music Award zijn bekend. De Guy Salamon Group, Kruidkoek, Ryan Hanseler Trio + 1, The Fried Seven, The New York Second - 'Music at Night' en Tom van der Zaal presents 'Time Will Tell - Revisited' gaan op 13 maart in Breda een gooi doen naar de eerste prijs. De winnaar mag video- en cd-opnamen en een Europese tournee maken.**

De zes finalisten werden gekozen uit 31 groepen die eerder uit 119 aanmeldingen uit elf landen werden geselecteerd. De keuze is gemaakt door een professionele internationale jury, maar iedereen die dat wil kan als 'Public Jury Member' via internet meestemmen. De publieksstem telde voor 1/6 deel mee. De jury bestond dit jaar uit Co De Kloet, pianist Dado Moroni, Eelco Van Velzen (voorzitter en werkzaam bij organisator Festiventures), bassist Hans Mantel en trompettist Michael Varekamp. De finale in de Festiventures Content Factory in Breda is vanwege corona alleen op uitnodiging bij te wonen, maar zal professioneel worden opgenomen en voor iedereen toegankelijk worden gemaakt. Karel van Eerd is oprichter van de Jumbo Supermarkten.

### Eric Vloeimans curator nieuw blaasmuziekfestival

Trompettist **Eric Vloeimans** is curator van het nieuwe blaasmuziekfestival 'Horn of Plenty'. Het vindt op 22, 23 en 24 april voor het eerst plaats in Theater aan de Parade in 's-Hertogenbosch. Het programma omvat zo'n dertig optredens. Van jazz met onder anderen pianist Harmen Fraanje, drummer Han Bennink en Lick's & Brains, tot muziek met oosterse invloeden (Trio Levanter) en klassiek (Dianto Rietenkwartet). Ook het Paradox Jazz Orchestra, het Paradiso Orchestra, Kinan Azmeh, het Amsterdam Brass Quintet, The Quartet NL en saxofonist Hans Dulfer staan op het programma. Curator Vloeimans kent alle optredende artiesten persoonlijk. Met een deel van hen speelde hij ooit samen.

### Musici Brussels Jazz Orchestra coachen bigbands

Musici van het Brussels Jazz Orchestra (BJO) gaan hun ervaring in een aantal workshops delen met andere bigbands. Onder het motto 'fire up that bigband' gaan BJO-leider Frank Vaganée, zijn collega-saxofonist Dieter Limbourg en trombonist Frederik Heirman op 24 april drie nog te selecteren bigbands in Vormingscentrum Destelheide, Dworp dirigeren. Ze zullen de orkestleden ook adviezen geven en een inkijk bieden in de werkwijze van een professional. Eveneens in Dworp zullen van 25 tot en met 31 juli musici van het orkest een zomercursus bigband verzorgen. Zeven dagen lang worden jazzdepten ondergedompeld in de wereld van bigband, begeleid door musici uit het orkest.

### Leidse Jazzweek opnieuw uitgesteld

De Leidse Jazzweek is andermaal uitgesteld. Het evenement zou eind januari na twee jaar weer plaatsvinden, maar kon toen niet doorgaan. Het werd vervolgens doorgeschoven naar medio maart, maar dat blijkt nu toch te ambitieus geweest te zijn. Organisator Colin van Gestel van Jazzcafé DeTwee Spieghels heeft twee tot drie maanden nodig om een en ander op poten te zetten, zo zegt hij op de website van het festival: "Als de regels in maart worden versoepeld, zal het dus niet eerder dan in de zomer of het najaar worden. In het ergste geval moeten we doorschuiven naar 2023." De Leidse Jazzweek werd in 1977 voor het eerst gehouden.

**Concertaankondigingen vindt u op:**  
<https://www.facebook.com/Jazzflits>



Eric Vloeimans is curator van het nieuwe festival Horn of Plenty. (Foto: Joke Schot)

### BELANGENVERENIGING HAAGSE MUSICI OP ZOEK NAAR VAST JAZZPODIUM IN DE HOFSTAD

**De BID (Belangenvereniging voor jazz, wereld- en improvisatiemuziek Den Haag) is op zoek naar een vast Haags jazzpodium. Dat schrijft het bestuur in een nieuwsbrief van de organisatie. Bij het zoeken naar dat podium krijgt de BID steun van concertorganisator Jazz at the Club. Behalve deze zoektocht staat in 2022 uitbreiding van het aantal incidenteel te gebruiken podia bij de BID centraal.**

De BID heeft onder meer de Haagse Kunstkring in het vizier als concertlocatie. Verder wordt in samenwerking met het Haags conservatorium een podium in Scheveningen gezocht (samen met Podium De Nieuwe Kamer en Jazz at the Club). Maar 'een gezond speelklimaat behelst meer dan alleen optredens', schrijft het BID-bestuur: "Een plek om te experimenteren, te leren, te oefenen of kennis over te dragen is net zo belangrijk." Vandaar dat de vereniging ook jamsessies en workshops wil gaan organiseren en zich bovendien wil inzetten voor betaalbare oefen- en lesruimte. De BID heeft momenteel bijna 150 leden. Het bestuur wordt gevormd door Ben van den Dungen (voorzitter), Han van den Bogaerde, Ellister van der Molen, Simon Rigter en Robert Koemans.

### Rusland herdenkt honderd jaar Russische jazz

Rusland herdenkt dit jaar dat daar honderd jaar geleden het eerste jazzconcert plaatsvond. Dat concert wordt op 1 oktober 2022 onder leiding van saxofonist Igor Butman nogmaals gegeven, op dezelfde plek (het Theaterinstituut in Moskou) en hetzelfde tijdstip (13.00 uur) als honderd jaar geleden. Het concert van 1 oktober 1921 vormt het startpunt van de Russische jazzgeschiedenis en was een initiatief van de Russische performer, danser en poëet Valentin Parnakh. Die ontdekte de jazz tijdens zijn verblijf in Parijs via grammofoonplaten. Enthousiast geworden richtte hij na zijn terugkomst in Moskou de Valentin Parnakh Jazzband (piano, saxofoon, klarinet, trombone en slagwerk) op. Honderd jaar Russische jazz wordt niet alleen met een jubileumconcert herdacht. Zo zal ook het Moscow Jazz Festival uit zijn as herrijzen en worden in november voor het eerst Russische Jazz Awards uitgereikt. Bovendien gaat op 1 oktober een documentaire over honderd jaar Russische jazz in première onder de titel 'Jazz100'.

**Een Russische swingplaat (1939):**  
<https://bit.ly/3I0gbak>



Gerald Clayton. (Foto: Devin Dehaven)

### Gerald Clayton maakt plaat met vader en mentor

De in Utrecht geboren Amerikaanse pianist Gerald Clayton heeft een album gemaakt met zijn vader, bassist John Clayton, en zijn mentor, saxofonist Charles Lloyd. De productie, 'Bells On Sand' getiteld, verschijnt op 1 april bij het label Blue Note. Als drummer is Justin Brown te horen en de Portugese zangeres Maro levert een vocale bijdrage. Clayton maakte in 2020 al een live-album voor Blue Note: 'Happening: Live At The Village Vanguard'.



Teus Nobel met het Paradox Jazz Orchestra. (Foto: Tom Beetz)

### TEUS NOBEL 'ARTIST IN RESIDENCE' VAN FESTIVAL JAZZ IN DUKETOWN 2022

**Trompettist Teus Nobel is 'huisartiest' van het komende festival Jazz in Duketown. Tijdens de openingsdag speelt hij met zijn Liberty Group. Ook zal hij tijdens het festival met het Paradox Jazz Orchestra en S!R optreden. Jazz in Duketown is van 3 tot en met 6 juni in de binnenstad van Den Bosch.**

Na twee aangepaste edities is dit jaar het publiek weer welkom bij het festival. Aan de festivalpodia is met ingang van deze editie het Theater aan de Parade in de Azijnfabriek toegevoegd. Op dat podium staan onder anderen het Yaron Herman Trio en de formatie NABOU. Andere artiesten die naar Den Bosch komen zijn zangeres Cyrille Aimée, Gallowstreet, Theon Cross, saxofonist Jasper Blom en Teis Semey Trio. Trompettist Bram van de Glind zal tijdens het festival te horen zijn als winnaar van de Conservatorium Talent Award 2021, een competitie van Jazz in Duketown waarin de meest talentvolle afstudeerders van de Nederlandse conservatoria het tegen elkaar opnemen. Van de Glind komt met een kwartet met daarin pianist Bert van den Brink.

### DORIS DUKE FOUNDATION STEUNT VIJF PROJECTEN MET BIJNA EEN MILJOEN DOLLAR

**De Amerikaanse Doris Duke Charitable Foundation gaat vijf jazzprojecten voor in totaal bijna een miljoen dollar ondersteunen. Onder anderen drumster Terri Lyne Carrington, zangeres Cecile McLorin Salvant, saxofonist Wayne Shorter en bassiste-vocaliste Esperanza Spalding zijn de begunstigden. De Foundation hoopt dat de projecten de belangstelling voor jazz in het algemeen en bij jonge mensen in het bijzonder zal vergroten.**

In 'Jazz without patriarchy' van Terri Lyne Carrington draait het om de rol van de vrouw in de jazz. Cecile McLorin Salvant gaat in 'Ogresse: Envisioned' het levensverhaal van de Zuid-Afrikaanse Sara Baartman muzikaal verbeelden. Zij werd in de negentiende eeuw als bezienswaardigheid in Europa getoond. Het project '...(Iphigenia)' behelst de uitvoering van een opera op muziek van Wayne Shorter en tekst van Esperanza Spalding. De andere twee projecten zijn 'Layering Legacies of Asian and Black American Women in Jazz' van Jen Shyu en Sumi Tonooka, en 'The Healing Project' van pianiste Samora Pinderhughes.

## JAZZ OP DE PLAAT

**MASHA BIJLSMA**  
**Interaction**  
**JazzJazz Records**



De band van zangeres Masha Bijlsma ontwikkelde zich in de loop van ruim dertig jaar van een zangeres-met-begeleiding tot een groep muzikanten waarin elke stem telt. Het repertoire verschoof in diezelfde tijd van standards naar eigen werk en van daaruit weer naar strakke arrangementen. Daarin wordt de stem - in de voorkeursbezetting met twee blazers - vaak als derde instrument ingezet. Zo krijgen we dus een frontlinie met drie 'blazers'. Of drie 'stemmen', zoals u wilt.

De leider (of leider m/v of leidster?) laat zich zo-doende pittige partijen voorzetten, maar lijkt zich geen moment te forceren. Wat een bereik! En dat allemaal met haar zelfverzekerde, bijna laconieke en zeer Amerikaanse voordracht.

Amerikaans klinkt ook de band, met waarlijk top-solisten - zie hieronder - en een zeldzaam strakke, dienende ritmesectie. Daar kunnen ook Amerikaanse bands wel iets van leren. De radertjes van bas en slagwerk grijpen exact in elkaar.

Masha voorzag de helft van de stukken van tekst. Vier tracks werden geschreven door (ex)bandleden, van wie er twee niet zo lang geleden overleden: pianist Rob van den Broeck en bassist Henk de Ligt. Ze stierven in respectievelijk 2012 en 2020. Het album is aan hen opgedragen, terwijl Masha hiermee tevens dertig jaar op de podia kan aantikken. Het zijn er eigenlijk 32, maar ja: corona.

Met 'The Peacocks' en 'Strollin'' keert Bijlsma even terug naar het standaardrepertoire. Alhoewel 'The Peacocks' hoge eisen stelt aan haar bereik. Amerikaanse diva's gaan dan altijd demonstratief verschrikkelijk hun best doen. Masha zingt gewoon de melodie die haar klaarblijkelijk geen enkele moeite kost. Bijzonder zijn ook 'Interlude 2' en '3', waarin de trombone en de stem even de vrije improvisatie beoefenen. Maar dan wel diep geworteld in de jazz. En dan te bedenken dat de familie Bijlsma al sinds mensenheugenis is gevestigd in de Achterhoek.

*Maor da mek niks uut, gif niks met zo'n eigenwieze gööje. En willie ut neet gelöven, dan gelöven ie ut maor neet.* **Jeroen de Valk**

**Bezetting:** Masha Bijlsma (zang), Bart van Lier (trombone), Tony Lakatos (tenor- en sopraansax), Martin Sasse (piano), Martin Gjakonovski (bas), Dries Bijlsma (drums).

**Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>**

**CYRILLE/PARKER/RAVA**  
**2 Blues For Cecil**  
**TUM Records**



De Cecil aan wie dit album opgedragen is, is natuurlijk Cecil Taylor. Bassist William Parker en drummer Andrew Cyrille hadden langdurige werksamenwerkingen met de pianist, en trompettist Enrico Rava maakte deel uit van diens European Orchestra. '2 Blues For Cecil' doet geen poging om de muziek van Taylor te benaderen - dat is ook onmogelijk zonder pianist. Het drietal werkt wél met een aantal muzikale uitgangspunten van de grootmeester. Er wordt met veel gevoel voor structuur én intuïtie geïmproviseerd, goed geluisterd en de heren laten elkaar de ruimte om individueel te kunnen schitteren en de gezamenlijke 'flow' naar een hoger plan te tillen. En dat gaat allemaal met de souplesse van een danser, zoals Cecil Taylor die ook had. Des te opmerkelijker, als je bedenkt dat Rava en Cyrille de tachtig al zijn gepasseerd en Parker dit jaar ook alweer zeventig wordt. Naast twee open improvisaties en twee cliché-vrije, geïmproviseerde 'Blues for Cecil' droegen alle drie composities bij. Rava nam twee beproefde stukken mee, beide met een Ornette Coleman-achtig thema: 'Ballerina' en 'Overboard'. Parker gebruikt zijn dwingende baslijn uit 'Machu Picchu' om zijn kompanen de vrijheid te geven om er omheen te spelen. Cyrille, die hier veel meer als een vis in het water lijkt te zijn dan op zijn recente album als leider ('The News', zie JF 371), komt met een ontregelend percussiestuk ('Top, bottom and what's in the middle') en een speciaal voor de gelegenheid geschreven 'Enrava melody'. In dat laatste stuk mag de Italiaan etaleren wat een indrukwekkende muzikale inventie en sublieme sound hij nog steeds heeft op bugel. De cd sluit af met een verrassende versie van 'My funny Valentine', waarin Rava omfloerst de melodie naar zijn hand zet.

**Herman te Loo**

**Bezetting:**  
 Enrico Rava (bugel),  
 William Parker (bas),  
 Andrew Cyrille (drums)

**Luister hier naar 'Blues for Cecil 2':**  
<https://bit.ly/3H5j4FM>

**COAL HARBOUR  
FEEDFORWARD  
Zennez Records**



Coal Harbour is een collectief dat vrijmoedig grastuint in klassieke muziek, jazz en eigentijdse gecomponeerde muziek. De groep heeft een royale tienkoppige bezetting met strijkers, blazers met piano, bas en percussie. Het aardige van hun concept is dat de strijkers niet, zoals vaak bij grotere formaties, voor een fraai achtergrondje zorgen, maar een eigen volwaardige rol hebben in de muziek; soms ritmisch; soms lyrisch. 'FEEDFORWARD' is hun nieuwste project dat werd uitgewerkt in samenwerking met Jazz International Rotterdam. Voor de composities tekende de pianist van Coal Harbour, Robert Koemans. Alweer zo'n aanstormend talent hoor ik u zeggen. Jazeker, onze muziekopleidingen leveren tegenwoordig geweldig goede en vooral breed georiënteerde muzikanten af. Koemans is er zeker één van. Hij studeerde in 2017 cum laude af aan Codarts in Rotterdam en is sindsdien actief als pianist, initiator en als componist. 'FEEDFORWARD' is een muzikaal sprookje; een sprookje met een actuele boodschap. In de twaalf nummers als hoofdstukken ingedeeld ontrolt zich het verhaal. Het muzikale sprookje speelt zich af in de prehistorie waarbij een groepje bewoners van het oerbos worstelt met de verlokking van heerlijk fruit. Hakken we de boom om en hebben we alles ineens of zijn we spaarzaam en hebben nog jaren plezier. U raadt het al; de meningen zijn verdeeld en dat geeft strijd. De nummers, alle voorzien van een heldere titel, gidsen ons door het sprookje. Met verve worden de partijen gespeeld zowel solistisch als met ingetogen, dan wel uitbundige collectieven. De opnames klinken als een klok en laten de band in volle glorie horen.

In de openingsnummers maken we kennis met het bos, onze held en de stam. Onder vogelgeluidjes en pizzicato struint hij door het woud. En dan ineens met invallend zonlicht ligt daar een raadselachtige, maar heel lekkere vrucht, de vrucht die voor beroering zal zorgen. Ik beluisterde het sprookje met veel plezier; het verhaal steeds voor ogen, maar je kunt de muziek ook prima zonder de context beluisteren. 'FEEDFORWARD' is een leuk muzikaal avontuur dat de creativiteit en het speelplezier van de makers ten volle etaleert.

**Sjoerd van Aelst** ----- >

**DUŠAN JEVTIČIĆ/ VASIL HADŽIMANOV  
Duo  
Jugoton Croatia Records**



Na het prachtige 'Live At Home' (uit 2018, zie JF 294), waarin gitarist Dušan Jevtović terugkeerde naar zijn vaderland Servië, maakte hij zijn nieuwe album weer in zijn thuisstad Barcelona. Toetsenist Vasil Hadžimanov, die op die vorige cd ook al te horen was, is nu zijn duo-partner voor een gevarieerde, titelloze plaat. De niet zo heel gebruikelijke combinatie van piano en gitaar levert in de handen van dit doorgewinterde tweetal spannende resultaten op. Sterke melodieën, met soms hoorbare invloed uit het moederland van Jevtović, voeren de boventoon. Soms dromen de heren weg om op andere momenten weer met beide voeten ferm op aarde te staan met stevige rockinvloeden. Voor liefhebbers van jazz- en progrock zeker een fijne plaat.

**Herman te Loo**

**Bezetting:**

Dušan Jevtović (gitaar),  
Vasil Hadžimanov (toetsen).

**Luister hier naar tracks van het album:**

<https://bit.ly/33B4yrs>

**SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 372**

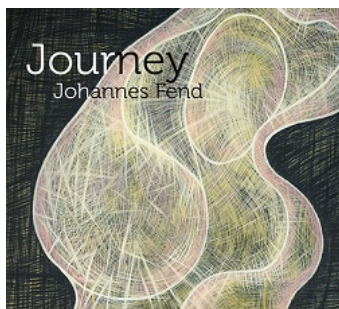
**Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/35ejBRP>**

**Bezetting Coal Harbour:**

Tom Ridderbeekx (trompet, flugelhorn), Romain Bly (French horn), Yoran Aarssen (klarinet, altsax), Federico Calcagno (basklarinet), Merel Junge, Hadewijch Hofland (viool), Yanna Pelsler (viola), Thomas van Geelen (cello), Robert Koemans (piano), Thomas Pol (bas), Willem Romers (drums).

**Luister hier naar een stuk van de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=kFNEMZldsw>

**JOHANNES FEND****Journey****Eigen Beheer**

Je moet het als bassist maar durven, je debuteert onder eigen naam met een soloalbum. De jonge Nederlandse Oostenrijker Johannes Fend doet het met 'Journey'. Een normaal soloalbum voor contrabas is het echter niet. De plaat is bedoeld om in één keer te beluisteren, en wie dat doet, zal begrijpen waarom. De elf stukken vormen namelijk de reis die de titel al suggereert. Denk daarbij niet aan een reisje langs de Rijn, maar eerder aan een lange, imposante, avontuurlijke tocht. Zoiets als de 'Odyssee' of 'Lord of the Rings'. Met die laatste titel zijn we ook al aardig in de sfeer van de muziek, die elementen van (Keltische) volksmuziek, klassieke muziek en progrock in zich herbergt. Op veel van de tracks zorgt Fend zelf voor een tweede stem door letterlijk melodelijnen mee te zingen. Zijn tenorstem vormt daarin een mooi tegenwicht tegen de donkere, gestreken lijnen. Dit muzikale mengsel brengt hem dicht bij de buurt van de soloalbums van de Engelse rietblazer John Surman dan bij een collega-bassist. De enige snarenspeeler met wie Fend verwantschap vertoont, is Ernst Reijseger. Het met arpeggio's opgebouwde 'Challenge' doet zeker aan diens werk denken en de sublieme strijktechniek is ook iets wat de twee bindt. Fend is een romanticus pur sang en de lyriek druipt van zijn muziek af, hetgeen hem tot een unieke stem maakt in het toch al rijk geschakeerde landschap van de Nederlandse geïmproviseerde muziek.

**Herman te Loo****Bezetting:**

Johannes Fend (bas, basgitaar, stem).

**Bekijk een prachtige animatie bij 'Enter', het openingsstuk:** <https://youtu.be/TEECmVF9EDg>

**MÒS ENSEMBLE****Behind The Marble****W.E.R.F. Records**

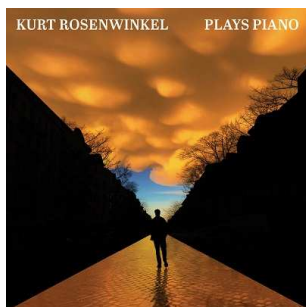
De jonge Belgische bassist Kobe Boon (1992) kunt u kennen van het eigenzinnige pianotrio Steiger. In 2019 verscheen het debuutalbum van zijn middelgrote Mòs Ensemble, 'Limbs'. Maar met de opvolger, 'Behind The Marble', brengt hij een plaat uit die hem onmiddellijk op de kaart zet als een van de talentvolste bandleider/componisten van België. Met drie zangeressen (Astrid Creve, Marta Del Grandi en Roos Denayer), twee rietblazers (Ambroos De Schepper en Benjamin Hermans), gitarist Artan Buleshkaj en zijn drum-maatje Simon Raman (ook Steiger) beschikt hij over een uniek ensemble dat zijn betoverende composities tot leven kan brengen. Juist in die samenstelling herkennen we een meesterhand-in-wording. De drie stemmen vormen een waar engelenkoor, met hun heldere, folkachtige manier van zingen. Daaronder bouwt Boon een intrigerend web vol akoestische en elektronische verrassingen, in stukken die telkens een andere opbouw hebben. Zo zou de opener, 'A peel of your pale blue face', met zijn groove een uitstekende tune voor een Nordic-politieserie kunnen zijn. De cryptische titel roept ook al veel associaties op. 'My shadow' bouwt vanuit kleine synthesizergeleidjes op naar een aanzwellend en orkestraal arrangement dat weer uitmondt in een avant-rock-groove. 'Headless at last' (alweer zo'n bizarre titel) leunt op een vriendelijk klarinetmotiefje van Benjamin Hermans (inderdaad, met een S) en de woordloze sirenenzang van de dames. 'Behind the Marble' zit vol met wisselingen van sfeer, ritme en melodie, waardoor je als luisteraar voortdurend met oren op steeltjes toehoort. De film die daarbij in je hoofd afspeelt, zou het in iedere arthouse-bioscoop goed doen. Het album is verkrijgbaar als cd, op vinyl en in digitale vorm.

**Herman te Loo****Bezetting:**

Astrid Creve (zang, banjoline), Marta Del Grandi (zang), Roos Denayer (zang, gitaar), Ambroos De Schepper (saxen), Benjamin Hermans (tenorsax, klarinet, blokfluit), Artan Buleshkaj (gitaar), Kobe Boon (bas, synthesizer, cello, elektronica, composities), Simon Raman (drums).

**Luister hier naar tracks van de plaat:** <https://bit.ly/3h5AkQI>

**KURT ROSENWINKEL**  
**Kurt Rosenwinkel Plays Piano**  
**Heartcore Records**



Dit kan een goed verkopend plaatje worden. Want Kurt Rosenwinkel kent veel fans als gitarist, en die fans willen vast ook deze plaat kopen, waarop hij voor de verandering als pianist te horen is.

Hoe klinkt dat? Als een muzikant die óók best piano kan spelen en dat graag laat horen. Er is soms de - zich al musicerend aandienende - opgetogen verbazing over de ferme basloopjes en de brede akkoorden. Op een gitaar klinken die bassen nooit zo zwaar en die akkoorden nooit zo breed.

Je kunt je voorstellen dat Kurt bij het componeren geregeld achter de piano plaatsneemt. Het is een praktisch instrument: rechts de melodie, links de akkoorden en dan zoeken maar tot alles klopt. Al die uren achter de piano hebben geleid tot vlotte vingers en een songbook vol eigen stukken. Meer dan genoeg om 'Kurt Rosenwinkel Plays Piano' te vullen.

De voordracht is soms wat gejaagd; meer dan eens kreeg de recensent de indruk dat Rosenwinkel de stukken even zat voor te spelen aan de piano, zodat de band begreep hoe ze qua vorm en harmonie in elkaar staken.

Die stukken bewegen zich in een soort niemandsland - néé, dit is geen (neo)bop, rock, impro of wat dan ook, in de verste verten niet - en benadrukken dat Rosenwinkel in ieder geval een volstreekte all-rounder is. Dat is hij al zo'n dertig jaar als gitarist en dus ook als pianist.

De Rosenwinkel-adepten gaan natuurlijk meteen luisteren. Daarbij zullen ze enkele vertrouwde stukken voorbij zien komen; die hoor je dan eens in hun oorspronkelijke vorm, zonder inbreng van medemusici. Anderen zullen eerder op zoek gaan naar zijn bekendste gitaar-cd's. Keuze genoeg! Op Wikipedia alleen al staan zo'n 150 uitgaven.

Je kunt trouwens ook wachten tot hij weer eens komt concorderen. Hij woont al twintig jaar in Europa, waarvan twaalf jaar in Berlijn. Hij doceert er aan de Hochschule für Musik Hanns Eisler.

**Jeroen de Valk**

**Bezetting:**

Kurt Rosenwinkel (piano)

**Kurt Rosenwinkel plays piano:**

<https://www.youtube.com/watch?v=8eXJhGbjV94>

**KIKA SPRANGERS**  
**Mind's Eye**  
**Zenecz records**



Kika Sprangers is inmiddels een fenomeen in de Nederlandse moderne muziek. Ik zeg bewust moderne muziek omdat het labeltje jazz of fusion bij haar volledig tekortschiet. Na een vliegende start met prijzen, opdrachten en mooie cd's, laat haar nieuwste cd 'Mind's Eye' zien dat Kika nog steeds schaaft aan haar muzikale signatuur. Die is inmiddels zo eigen dat wanneer je een nummer van haar op de radio hoort er direct een lampje gaat branden: dat is Kika Sprangers. Een hoofdrol op 'Mind's Eye' is ingeruimd voor zangeres Anna Serieuse. Haar woordenloze zang met lange melodische lijnen is tijdloos en wars van alles wat modieus is. De stem van Anna is van elastiek en buigt zich als in een ballet rond de melodielijnen in nummers. Ze zingt vaak unisono met de saxofoon van Kika. Vaak versmelten hun stemmen, maar ze kunnen ook spannend schuren. De composities van Kika Sprangers hebben een brede horizon. Het zijn wijds uitwaaiende melodieën, meestal open en fris; nooit bombastisch. Dat haar muziek hoog wordt gewaardeerd, getuige ook de Rogier van Otterloo Award die ze vorig jaar in ontvangst mocht nemen. Het creatieve proces rond het opnemen van de 'Mind's Eye' vond plaats in een voornamelijk leeg TivoliVredenburg. Een aantal van de sessies zijn in januari jongstleden gestreamd vanuit dit podium en zijn ook terug te zien op Youtube. Veel van Kika's composities zijn kleine verhaaltjes, zoals het spannende 'Mirage' dat ondanks het verstilde begin met zachte bekkens en gestreelde bassnaren direct je aandacht vraagt, of het lyrische 'What if' waarin Kika met haar altsax vliindert rond de vocale lijnen van Anna Serieuse, of neem de ballads 'All we have left' en 'A picture paints a thousand words'. Het zijn stukken die het verdienen om ook bij andere groepen op de lessenaar te liggen. De tien nieuwe nummers op de cd 'Mind's Eye' zijn allemaal top. Bravo Kika en je team; jullie hebben het weer geflikt!

**Sjoerd van Aelst**

**Bezetting:**

Kika Sprangers (saxen),  
 Anna Serieuse (vocals),  
 Koen Schalkwijk (piano, Wurlitzer),  
 Alessandro Fongaro (bas),  
 Willem Romers (drums).

## JAZZ OP HET PODIUM

### MIXMONK

#### Bezetting:

Robin Verheyen (tenor- en sopraansax),  
Bram De Looze (piano),  
Joey Baron (drums).

#### Datum en plaats:

4 februari 2022,  
Paradox, Tilburg.

Meer dan welke jazzmuzikant ook is pianist Thelonious Monk (1917-1982) noodzakelijk om te bestuderen, te begrijpen en te doorgronden. Geen student kan dat overslaan en weinig professionele musici zullen ongevoelig voor de muziek van Monk zijn. Integendeel, zijn composities komen steeds weer terug, zijn invloed is blijvend hoorbaar en talloze groepen hebben zich volledig op zijn repertoire gestort. Dat is in eerste instantie ook het geval geweest voor de Belgisch-Amerikaanse groep MIXMONK, die sinds 2017 op het podium staat. Aanvankelijk als een eenmalig project dat composities van Monk en eigen composities in diens geest speelde.

De klik die Verheyen, De Looze en Baron daarbij hadden was zo heftig dat dit project ver uitsteeg boven de verwachtingen. Van een project is inmiddels geen sprake meer, wel van een trio met een opmerkelijk hechte cohesie. Na de lange covidpauze trad dit trio in Paradox en een dag later in het Bimhuis op om het binnenkort te verschijnen nieuwe album 'On The Loose' te presenteren.



Vlnr: Baron, Verheyen, De Looze. (Foto: Tom Beetz)

Over MIXMONK is veel te zeggen. Ze spelen akoestisch, het trio heeft de doorgaans onmisbare bassist niet nodig en elk van de leden speelt op het hoogste niveau. Het groepsgeluid zonder bas is glashelder en doorzichtig als een blinkend gepoetst venster. De ontwikkeling die het trio de laatste tijd heeft doorgemaakt is opmerkelijk. MIXMONK is volwassen geworden en is door Monk de vrije hand gegeven. Meest opvallend is dat de Monk-composities bijna verdwenen zijn. Het optreden werd geopend met 'Who's Bridge' van die andere grote Monk interpretator Misha Mengelberg. Alleen in een ballad was met het thema van 'Monk's Mood' een Monk-compositie herkenbaar en voor de rest hoorden we de door Monk veelvuldig gespeelde standard 'Just You, Just Me' en eigen composities van alle bandleden. Het trio drijft nu ver af van Monk en is toch dieper dan ooit tot in de kern van Monk doorgedrongen. Elke noot die nooit door Monk is gespeeld ademt de sfeer van Monk. Flarden van Cecil Taylor drijven langs als De Looze soleert, Verheyen laat een glimp van Albert Ayler horen, die nieuwsgierig tussen de coulissen naar Monk kijkt en Baron is onmetelijk fantastisch met het meest fantasierijke drumspel dat je je kan voorstellen. Bij MIXMONK met de muziek van 'On The Loose' gaat het niet langer meer om Monk zelf maar is het een ode aan de schoonheid van zijn muziek geworden. **Tom Beetz** (zie ook de foto's op de volgende pagina)

**i277**  
JazzFlits

**MIXMONK is volwassen geworden en door Monk de vrije hand gegeven. Meest opvallend is dat de Monkcomposities bijna verdwenen zijn.**





Joey Baron. (Foto: Tom Beetz)



Robin Verheyen. (Foto: Tom Beetz)

## VARIA

### JAZZFOTO'S FRITS VAN SWOLL OP WEBSITE 'MY JAZZ MOMENTS'

Onder de naam 'My Jazz Moments' heeft Frits van Swoll (1939) al zijn jazzfoto's vanaf 1960 op een website gezet. Zijn eerste jazzfoto's maakte hij in 1959 tijdens een nachtconcert van Art Blakey and The Jazz Messengers in het Concertgebouw van Amsterdam. Ze waren geen succes.

Van Swoll blufte zich als 'professioneel' fotograaf met de camera van zijn moeder bij het concert naar binnen. Van Swoll: "In mijn vrije tijd ging ik eens naar een nachtconcert van Cannonball Adderley in Amsterdam. Ik vond dat prachtig en had wel foto's willen maken, maar had geen camera bij me. Toen kwam Art Blakey en ik moest en zou daar foto's maken. Maar hoe? Geld voor een kaartje had ik niet. Ik heb toen heel brutaal de toenmalige concertorganisator Paul Acket gebeld met de vraag of ik een kaartje kon krijgen. 'Ben je prof-fotograaf?', vroeg hij. 'Ja', antwoordde ik, 'ik maak foto's voor de plaatselijke krant.' 'OK' was het antwoord van Acket, 'je ticket ligt bij de kassa van het Concertgebouw.'" De foto's waren geen succes: "Het bleek dat ik een te lage resolutie had gebruikt. Het had 400ASA moeten zijn..."

Na die ene keer volgden er meer concerten. Veel foto's daarvan vonden hun weg naar het toenmalige jazzmagazine Jazzwereld. "Daar was ik echt wel een beetje trots op", vertelt Van Swoll aan Jazzflits. Van Swoll maakte verder onder meer ook de poster van het Montreux Jazz Festival 1969. Hij werd daar door wijlen festivaldirecteur Claude Nobs voor gevraagd.

De website is de eerstkomende tijd nog 'onderhanden werk'. Van Swoll: "Diverse negatieven zoals bijvoorbeeld van Thelonious Monk (Concertgebouw A'dam) en (Miles Davis, Concertgebouw en De Doelen) zijn door verhuizingen ongeveer veertig jaar zoek geweest. Ik werk nog aan de info, zoals plaats en datum."

Jazzfoto's van Frits van Swoll verschenen in 2016 al in boekvorm, eveneens onder de titel 'My Jazz Moments'. Jazzliefhebber Philip Freriks schreef voor dat boek de teksten bij de foto's. Van Swoll exposeerde zijn werk onder meer in het Bimhuis (Amsterdam) en Jazzclub Mahogany Hall (Edam).

**Klik hier voor de website:**  
[www.myjazzmoments.com](http://www.myjazzmoments.com)



Zoot Sims. (Foto: Frits van Swoll)



Thelonious Monk. (Foto: Frits van Swoll)

### Na drie jaar weer Keep an Eye International Jazz Award

Voor het eerst sinds 2019 - vanwege de coronapandemie - zal eind maart weer het jaarlijkse Keep an Eye International Jazz Award-concours plaatsvinden. Dit jaar staat de muziek van bassist Charles Mingus centraal. Alle deelnemers moeten een eigen arrangement spelen van een stuk uit een lijst met zijn composities. Noch de deelnemers, noch de juryleden zijn op dit moment bekend. De deelnemers zijn studenten van conservatoria uit de VS, Italië, Spanje en het conservatorium van Amsterdam. Het concours werd in 2009 voor het eerst georganiseerd met toen nog alleen aanstormend Amsterdams talent. In de jaren daarna evolueerde de Jazz Award naar een internationale competitie. De komende editie van de Keep an Eye International Jazz Award is op 24, 25 (halve finales, Conservatorium van Amsterdam) en 30 maart (finale, Bimhuis, Amsterdam).

### Fransen zomerjazzworkshop door saxofonist Ruud Bergamin

Saxofonist Ruud Bergamin geeft van 20 tot en met 27 augustus een workshop in het Château de Saint Gervais in Asnières (Normandië). Er is plaats voor een twaalfstal deelnemers die gaan improviseren over nummers van onder anderen Miles Davis, Charlie Parker, John Coltrane, Billie Holiday, Thelonius Monk, Sonny Rollins en Duke Ellington. De workshop is voor beginnende en gevorderde instrumentalisten en vocalisten. Overdag wordt er gerepeteerd en 's avonds volgen uitleg en luistervoorbeelden. Vrijdagavond is er een eindoptreden. Ruud Bergamin: "Improviseren is niet voorbehouden aan virtuozen, iedereen die er voor open staat kan het leren, door het veel te doen en te luisteren naar anderen. Kortom: veel en lekker spelen in een fijne en inspirerende omgeving."

**Meer info:** <https://bit.ly/3sXVYf0>

### Nieuwe afleveringen Back To NSJ

De NTR presenteert op het kanaal NPO 2 extra nieuwe afleveringen van Back To North Sea Jazz. Op 2 maart Elvis Costello met het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza (23.00 uur) en op 16 maart gitarist Jesse van Ruller (22.50 uur).

## OVERLEDEN

### Zbigniew Namysłowski, 7 februari 2022 (82)

Poolse altsaxofonist, ook bekwaam op trombone en cello. Een van de meest vooraanstaande en veelzijdige musici in zijn land. Brak in 1964 in West-Europa door met zijn kwartet op de lp Lola op Decca. Uitgebreide tournees door Europa, India, Australië, Nieuw-Zeeland en de VS. Liet zich in zijn werk beïnvloeden door de traditionele muziek van de landen die hij bezocht (Balkan, Cuba)

### Joe Diorio, 2 februari 2022 (85)

Amerikaanse gitarist. Werkzaam in Chicago, Miami, Los Angeles en in Europa. Trad vaak op als onbegeleid solist en in duoverband, in Florida met pianist Wally Cirillo en multi-instrumentalist Ira Sullivan. Schreef meerdere instructiemethodes voor gitaar.

### Mark Levine, 27 januari 2022 (83)

Amerikaanse pianist, ook bekwaam op trombone. Werkzaam in Boston, San Francisco. Trad op in allerlei verbanden, maar maakte weinig platen. Schreef een instructiemethode voor piano. (jjm)



Het Nationaal Jeugd Jazz Orkest met leider Maarten Hogenhuis op de achterste rij helemaal links. (Persfoto)

## NATIONAAL JEUGD JAZZ ORKEST VANAF MEI ALSNOG OP TOURNEE DOOR NEDERLAND

**Het Nationaal Jeugd Jazz Orkest (NJJO) onder leiding van saxofonist Maarten Hogenhuis start in mei met een tournee langs negen podia. Ze treden acht keer in Nederland op en een keer in Duitsland. Een voorproefje gaf het orkest al op 12 februari in een livestream vanuit LantarenVenster in Rotterdam. Aanvankelijk zou de tournee begin december starten, maar de coronapandemie noodzaakte tot uitstel.**

Het NJJO is een leerorkest dat eens in de twee jaar wordt samengesteld uit Nederlandse of in Nederland woonachtige muzikanten. De audities staan open voor talenten en beginnende muzikanten tot 25 jaar. De huidige lichting zwaait dit jaar af. Niet alleen optreden was problematisch voor het huidige orkest, maar ook repeteren, zo valt te lezen op de website van het orkest: "Het coronavirus maakte het lastig om met een grote groep veilig te repeteren. Helaas moesten veel repetities worden afgelast." Op 7 mei in Paard, Den Haag start dan toch de geplande tournee van deze editie van het orkest. De jonge musici doen ook onder meer het Bimhuis, (Amsterdam), TivoliVredenburg (Utrecht) en Stadtgarden (Keulen) aan. Op 17 september is het laatste concert in LantarenVenster in Rotterdam. Dan valt het doek. Eind van het jaar vertrekt Maarten Hogenhuis als artistiek leider en gaat zijn opvolger een volgende lichting jonge musici voor het orkest selecteren. Het Nationaal Jeugd Jazz Orkest is een project van Stichting Jazz in Actie. Met het orkest wil de stichting bijdragen aan de professionele en artistieke ontwikkeling van Nederlandse jazzmusici.

### LEZERSVRAAG: PLAAT OF STREAM?

In de vorige Jazzflits stelden wij u, Jazzflitslezer, een vraag. Luistert u nog naar platen (elpees of cd's) of betreft u inmiddels uw jazz van een streamingdienst? Deze vraag leverde een zestigtal reacties op, van kort tot lang. Onze hartelijk dank aan alle lezers die reageerden. Het vraagt enige tijd om alle reacties te verwerken, maar we hopen in het volgende nummer de resultaten aan u te presenteren. Eén citaat alvast: "Beter één album in de hand dan tien in de 'cloud'."

## **SAXOFONIST DICK DE GRAAF: 'DE JAZZ IS STEEDS MEER IN DE VERDRUKKING GERAAKT'**

**Saxofonist Dick de Graaf stond in 2021 veertig jaar op het podium. In een interview op de website van RTV Rijnmond kijkt hij op 12 februari terug. In de afgelopen decennia is de jazz in Nederland steeds verder in de verdrukking geraakt, zo constateert hij. Het aantal podia voor jazz is sterk verminderd en televisie, radio en kranten besteden er nog maar mondjesmaat aandacht aan.**

De Graaf: "Met mijn jubileumplaat 'Festive' ben ik vorig jaar alleen in het programma van Rolf Delfos en Bart Wirtz op Sublime aan de orde gekomen, en bij Co de Kloet op Radio 2 Soul and Jazz. Mooi, maar daar blijft het bij." Dat was ooit anders, ook bij de kranten, zo herinnert hij zich: "Als je een plaat uitbracht kwam je in de krant. Dat is opgehouden. In het AD zie je geen besprekingen meer, in NRC en Trouw maar heel beperkt, en in de Volkskrant één keer per week. En moet je kijken wat er allemaal voor prachtigs wordt gemaakt. Het is een beetje om verdrietig van te worden." Het is niet alleen kommer en kwel, meent De Graaf. Hij wijst op de jazzplatforms op internet en ziet ook verbeteringen bij de podia: "Je ziet dat het managen van muziek tegenwoordig veel beter wordt gedaan. In de jazz zag je heel lang totale liefhebbers die vanuit hun hart iets samen op poten zetten en er alles aan deden, behalve publiciteit en marketing. Want er was een vaste kern die toch wel kwam." Nu moet er een goede opkomst zijn, want podia zijn afhankelijker geworden van eigen inkomsten. Een muzikant moet zichzelf daarom kunnen verkopen, zegt De Graaf: "Ik weet dat veel collega's van mijn generatie daar moeite mee hebben. Zelf ben ik er nooit te beroerd voor geweest. Ik heb altijd heel goede ervaringen gehad met juist mensen naar binnen zien te krijgen die misschien wel voor het eerst naar een jazzconcert gingen." Het geheim achter zijn loopbaan van veertig jaar? "Mijn bevrediging zit in de muziek zelf. Ik schrijf muziek, en ik ben me altijd blijven ontwikkelen. Ik heb nooit twee keer dezelfde plaat willen maken. Ik wil door. Ik wil iets toevoegen, en misschien ook wel wat achterlaten."

**Bron:** RTV Rijnmond. Het volledige interview met Dick de Graaf vindt u hier: <https://bit.ly/3gO35kH>



Saxofonist Dick de Graaf in De Doelen, Rotterdam, 2019. (Foto: Joke Schot).

### **Podcastreeks met Nederlandse jazzmusici**

In een nieuwe podcastreeks met Nederlandse musici zijn de komende tijd onder anderen saxofonist Hans Dulfer, trompettiste Ellister van der Molen en trompettist Michael Varekamp te gast bij Ben van den Dungen en Tom Ridderbeekx. Ze praten over het vak en musiceren. Zelf doet Van den Dungen in een aflevering ook een boekje open over zijn leven als jazzmusicus. Er staan tien afleveringen op de rol, ook een met de vorig jaar overleden trompettist Ack van Rooyen. De gesprekken met Ellister van der Molen, Michael Varekamp en Ben van den Dungen staan al online. De overige verschijningsdata zijn Miguel Rodriguez (3 maart), Simon Rigter (10 en 17 maart), Marco & Wim Kegel (24 maart), Ack van Rooyen (31 maart) en Hans Dulfer (7 en 14 april). U vindt de podcast op [www.dansenendblues.nl](http://www.dansenendblues.nl).

### **Inschrijving Karel van Eerd Music Award 2022 geopend**

Tot 31 maart staat de inschrijving open van het concours om de Karel van Eerd Music Award 2022. Alle jazzstijlen zijn welkom. De winnaar van het concours mag onder meer video- en cd-opnamen maken, alsmede een Europese tournee. De selectie zal door een professionele jury worden gemaakt. Zes finalisten staan op 2 juni in Podium Azijnfabriek in Den Bosch.

**Meer info:** <https://www.karelvaneerdmusicaward.nl/howToEnter>

## HET MUSEUM LARS GULLIN

Met een loket en een wachtkamer voorzien van houten banken kan voor de argeloze bezoeker in een oogopslag duidelijk worden dat in Sanda het museum Lars Gullin in lang vervlogen tijden een stationnetje en dienstwoning was. Een heel klein stationnetje, een kilometer of twintig van de hoofdstad Visby op Gotland. Zijn vader was in het gehucht chef baanwacht. In het rode houten gebouwtje werd de Zweedse baritonsaxofonist, componist, arrangeur en pianist Lars Gullin in 1928 geboren. Hij werd slechts 48 jaar oud.

De spoorverbinding op het Zweedse Oostzee-eiland Gotland is allang opgeheven, Gullin is dood en begraven (1976) maar leeft voort in zijn muziek (opnamen en bladmuziek), het museum en het Lars Gullin-genootschap (<http://gullin.net>). Dat deelt jaarlijks de Gullin-prijs uit tijdens een concert in het kerkje van Sanda. Prijswinnaars zijn muzikanten die in de geest van Gullin muziek maken.

Sanda heeft rond 150 inwoners. Gotland heeft ongeveer 60.000 vaste bewoners en is – ter vergelijking – zo'n twintig keer groter dan Texel. Maar wel met meer dan dertig musea, variërend van groot tot erg klein.

Het Gullin-museum is alleen in het zomerseizoen regelmatig open. In de rest van het jaar gelden andere openingstijden. Ook dan is rondleiding alleen op aanvraag. Bij de entree hangt een briefje met daarop de telefoonnummers van de vrijwilligers. Na de voordeur is er geen balie. Geen toezichthouders. Gratis entree (<https://gullinmuseet.se/>).

's Zomers zijn er in en rond het museum concertjes. In zo'n omgeving heb je in Zweden toch al gauw een koffie-schenkerij. Picknickliefhebbers wordt aangeraden zelf eten en drinken mee te nemen. Het museum heeft op het grote grasveld rond het gebouw tafels en banken neergezet. Aan de achterkant is een authentieke 'utedass', een buiten-toilet, zonder doorspoeling, compleet met een hartje in de deur.

Bij binnenkomst in het museum is de muziek van Gullin te horen via een laptop en aangehangen stereosetje. Krantenknipsels, platenhoezen en foto's geven een beeld van het muzikale leven van Gullin.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)



Museum Lars Gullin in Sanda (Zweden). (Foto: Lo Reizevoort)

### Rita Reys in Zweden

Lars Gullin maakte in 1953 een plaatopname met zangeres Rita Reys en drummer Wessel Icken. "Zweden is een droomland voor jazzmusici", volgens het Hollandse echtpaar Rita Reys en drummer Wessel Icken," is te lezen in het boek 'Lars Gullin' van Jan Bruér (2021, Bo Ejeby Förlag). Verder merkt Wessel Icken, die in die tijd met Rita in Zweden toerde, in het jazzblad Orkester Journalen op: "Waarin Zweden in jazzmuzikaal opzicht verschilt van alle andere Europese landen, Engeland mogelijk uitgezonderd, is dat muzikanten hier echt de mogelijkheid hebben muziek te spelen waarvan ze houden." De opnamen van Lars Gullin en Wessel Icken zijn te vinden op de cd Lars Gullin 1953 vol. 2 'Modern Sounds', Dragon DRCD 234. (Ir)

<https://www.youtube.com/watch?v=IGU5wbXIhX0>



Een blik in het Museum Lars Gullin. (Foto: Lo Reizevoort)

Een boek met bladmuziek laat zien dat Gullin ook als componist heel actief was. Cd's en een poster met platenhoezen liggen voor het grijpen. Het museum vertrouwt erop dat de prijs wordt gedeponeerd in de gleuf van een soort gietijzeren offerblok.

Lars, amicaal ook Lasse genoemd, brak in 1954 in zijn vaderland door met een plaatje met de song 'Danny's dream'. Hij kreeg hiervoor een Gyllene Skivan (Gouden Plaat) van de jury van het jazzmagazine OrkesterJournalen. Elpee- en EP-hoezen vertellen het muzikale leven van de Zweed die door drugsproblemen af en toe voor een tijdje van het podium verdween en het jazzmekka Amerika nooit kon bereiken. In Europa maakte hij talloze opnamen, ook met zijn belangrijke inspiratiebron, de Amerikaanse altsaxofonist Lee Konitz (1927-2020). Tevens maakte Lars in Europa opnamen met onder anderen tenorsaxofonist Zoot Sims en de trompettisten Chet Baker, Clifford Brown en Art Farmer. Hij bracht aaneengesloten periodes door in zowel Italië als het Deense Kopenhagen.

**Bekijk hier een film van Lars Gullin met Dexter Gordon in Kopenhagen:**  
<https://bit.ly/3v66uU6>

Opnamen zijn er genoeg, te kust en te keur, ook in vinyl. Ritmesecties zijn niet altijd even spannend. In het boek van Lars Bruér (zie beneden) is een beknopte discografie te vinden. De interessantste opnamen zijn te vinden op een twintigtal cd's van het Zweedse jazzlabel Dragon.

Het Spaanse Fresh Sound Records verzamelde plaatopnamen uit de perioden 1951-1955 en 1956-1960 in twee boxjes.

Veel van Gullin is te vinden op Discogs. Via die site kunnen ook (veelal) tweedehands platen en cd's worden gekocht. Let op de verzendkosten!

(<https://www.discogs.com/>)

Voor Names and numbers maakte Pär Rittsel in 2006 een complete discografie. (<https://www.names-and-numbers.nl/>)

Wikipedia over Lars Gullin:

[https://en.wikipedia.org/wiki/Lars\\_Gullin](https://en.wikipedia.org/wiki/Lars_Gullin)

Recent boek (Zweeds): Jan Bruér, 'Lars Gullin, Saxofonist och kompositör' ('saxofonist en componist'), Bo Ejeby Förlag, Gotenburg 2021.

Platenhoezen: <https://bit.ly/3p8gJ6F>.

**Lo Reizevoort**



De entree van het museum. (Foto: Lo Reizevoort)

### **Bernlef over Gullin: 'verend lichtvoetig'**

In het boek 'Haalt de jazz de eenentwintigste eeuw' (Querido 1999) besteedt auteur J. Bernlef (1937-2012) aandacht aan Lars Gullin. In het Boekenweek-cv 2008 zegt hij tegen Jeroen de Valk niet ontevreden te zijn over zijn essay over de Zweedse bariton-saxofonist in dat boek.

In 'Haalt etc.' noemt hij de toon van de muzikant 'verend lichtvoetig'. Volgens Bernlef noemde de Amerikaanse bassist Red Mitchell, die jarenlang in Zweden speelde, hem 'een spelende componist'.

Bernlef verder: "De lichte toon die hij op zijn bariton ontwikkelde en die soms in de richting van een alt neigde (een instrument dat Gullin maar zelden bespeelde) had een dansante kwaliteit en de overtuigingskracht van een in oeroude traditie gewortelde muziek, van iets dat er altijd is geweest en altijd zal blijven".

De manier van spelen veranderde volgens Bernlef in de loop der jaren: "Vanaf 1960 werd zijn toon krachtiger. Hij gebruikte minder noten dan voorheen, zijn spel klonk korzelliger, gekwelder en dramatischer dan in de jaren vijftig toen hij de invloed van Stan Getz en Lee Konitz onderging. Zijn eens vloeiende verhalen vielen uiteen tot voetnoten bij een desintegrerend leven."

Scott Yanow noemt Gullin in 'All Music Guide to Jazz' (2002): "One of the top baritone saxophonists of all time and a giant of European jazz, Lars Gullin would be better known today if he had visited the U.S. often and if excessive drug use had not cut short his career." In 1954 stond Gullin in de Critics Poll van het Amerikaanse jazzmagazine Downbeat bovenaan als baritonsaxofonist in de rubriek 'new star'. Dit alleen op grond van zijn Europese opnamen die ook de VS hadden bereikt. In 1983 sierde zijn portret een Zweedse postzegel.

In het Duitse boek 'That's jazz, Der Sound des 20. Jahrhunderts', Darmstadt 1988, karakteriseert de Zweedse jazzproducent en -schrijver Lars Westin Gullin: "Met de warme, gevoelige klank van zijn baritonsaxofoon, de zachte, fantasierijke stroom van zijn improvisaties, zijn inventieve, creatieve arrangementen en composities was Lars Gullin steeds een klasse apart'.

Het genootschap citeert trompettist Chet Baker:

"The only baritone player that I was aware of was Gerry Mulligan. When I heard Lars, I thought, Jesus, there is another way of playing the baritone! Lars played with a lot more fire and a lot more authority in some ways than Gerry did". (lr)

**JEROEN MANDERS KWARTET, 19 FEBRUARI, HOT HOUSE LEIDEN**

**JAZZ IN BEELD**



Jeroen Manders. (Foto: Marcel Schikhof)



Bassist Erik Robaard. (Foto: Marcel Schikhof) Niet op de foto: Marc van Roon (toetsen) en Wim Kegel (drums).

## DISCOGRAFISCHE NOTITIES

### ALPHONSO 'PHONNIE' TRENT (1902 – 1959)

Hoe kom ik bij pianist-bandleider **Alphonso Trent?** Door toogpraat over clementientjes (mandarijntjes). Dat zit zo. Dertig jaar geleden had ik alle muziek van trompettist Bix Beiderbecke (1903-1931) bijeen, twee nummers bleven me bij: Bix' pianosolo 'In a mist' (9 september 1927, Okeh 40916, Vocalion 3150) en 'Clementine' met Bix bij Jean Goldkette and his Orchestra (15 september 1927, Victor 20994). Duke Ellington heeft een 'Clementine', maar dus ook Alphonso Trent, vandaar.

De zwarte columnist Dave Peyton schreef indertijd in de Chicago Defender dat enkele orkesten verafgood werden in de jaren 1920 – 1930: Fletcher Henderson met zangeres Ethel Waters, Paul Whiteman, Don Redman met de McKinney's Cotton Pickers en Duke Ellington met de solisten Bubber Miley (trompet), Harry Carney (sax) en Johnny Hodges (sax). Eén naam bij deze onsterfelijken ontbreekt: Alphonso Trent. Zijn band was zijn tijd vooruit. In een brand verloor hij zijn instrumenten en zijn bladmuziek, bovendien moest hij afrekenen met de Grote Depressie. Alphonso Trent and his Orchestra was het eerste zwarte orkest dat optrad in blanke hotels van Texas. Het opende deuren voor anderen en was het eerste zwarte orkest dat buiten New York City via de radio te horen was.

Trents loopbaan speelde zich hoofdzakelijk af in en rond Dallas, Texas, Kansas City, Missouri en Deadwood, South Dakota.

Arranger Sy Oliver: 'Trent's band was the smoothest Negro band I ever heard in those days. They were class, good-looking guys dressed beautifully, and they played well!'. Zijn reputatie als pianist is weinig gedocumenteerd, het orkest heeft slechts acht nummers opgenomen tussen 1928 en 1933.

Trent was een excellent musicus met een leuke show. In die zin getuigen bandleider George Morrison uit Denver, of Cleo Toran uit Van Buren, Arkansas, die in de vroege jaren veertig trompet speelde in Trents kleine bezettingen. Of Snub Mosley: 'the band had amazing musicians!'.  
...vervolg in de rechterkolom



Alphonso Trent. (Foto: alphonsoftrent.com)

Trent heeft zijn muzikaal levenswerk door pech niet kunnen afmaken, daardoor mist hij de successen van de 'Big Band Era'. Hij raakte ontgoocheld door al de tegenspoed en verloor zijn motivatie.

**Luister hier naar Alphonso Trent and his Orchestra met 'After you've gone' (maart 1930):** <https://bit.ly/3HgLKeW>

**Alphonso Trent** (24 oktober 1902, Fort Smith, Arkansas (Sebastian County); 14 oktober 1959, Fort Smith, Arkansas) was pianist-orkestleider van een invloedrijke 'territory' band in het Amerikaanse Southwest in de late jaren twintig, vroege jaren dertig, met allemaal zwarte musici, African-American. Van zijn musici werd verwacht dat ze extra goed bladmuziek konden lezen. Ze trokken rond in de kleinere regionale steden als Oklahoma City, Kansas City, Omaha, Tulsa, in een beperkt 'territorium', ver weg van de grootsteden New York, Chicago, Los Angeles, San Francisco, ook vanwege vakbondsbeperkingen. Hoewel de verkoop van alcohol werd verboden (de Volstead Act uit 1919), bloeide het nachtleven achter gesloten deuren met werk voor entertainers en muzikanten. Ze werkten in theaterorkesten en sommigen gingen stomme films begeleiden.

De Grote Depressie, ontstaan na de Wall Street Crash van 24 oktober 1929, bemoeilijkte het reizen van orkesten. De benzine was op rantsoen en banken gingen bankroet. Er was werkloosheid, armoede. Stilaan startten experimentele radio-uitzendingen. Optredens werden uitgezonden en leidden tot een zekere bekendheid en uitnodigingen voor de Savoy Ballroom of het Apollo Theater in New York, of andere feestzalen in Manhattan.

...vervolg op de volgende pagina links



In de Reno Club in Kansas City werd een orkest rond Count Basie gevormd. Hun optreden werd via radio W9XBY, AM 1580 uitgezonden en was onder de juiste weersomstandigheden zelfs te horen in Chicago. John Hammond ontdekte zo Basie's band, waarna een ontmoeting in januari 1936 volgde.

Rondreizende studio's komen pas in gebruik vanaf 1923-1924. Bij Victor, Okeh, Columbia, Brunswick, Vocalion en Gennett. Die mobiele studio's kenden problemen. Van de 'territory bands' bestaan slechts een beperkt aantal opnamen. De meest bekende zijn die van het Bennie Moten Orchestra als 'Victor Recording Artists' halfweg de jaren dertig. Jimmie Lunceford stelde dat Alphonso Trent and his Orchestra of Gold inspiratie gaf aan jonge musici: Budd Johnson, Louis Jordan, Herschel Evans, Dickie Wells, Mary Lou Williams, Tyree Glenn, Jimmie Crawford en Buddy Tate. Sommigen noemen Trent de evenknie van Duke.

Opening  
School Dances  
Top o' Town -- Cool  
Austin Hotel Roof

Monday Night 9 to 1  
Tuesday Night 9 to 12

MONDAY, SEPT. 19th  
TUESDAY, SEPT. 20th

Alphonso Trent  
and His 14 Black Aces  
Playing

These two dances are officially approved by the social calendar committee. Girls MUST notify House-mothers or Dormitory Matrons, however, before they attend.

Een advertentie voor een optreden van Trent in de Daily Texan van 18 september 1932.

**Alphonso Trent** was de zoon van E.O. Trent (1859 - 1944) en Hattie S. Smith (1869 - 1952). Zijn vader was een van de eerste zwarte afgestudeerden aan de Ohio State University. Hij sprak vloeiend Duits en Frans. Hij kwam van Columbus, Ohio naar Arkansas en werd in 1886 directeur van Fort Smith's Lincoln High School. De ouders hechtten belang aan opvoeding en waren welgesteld. Trents muzikanten noemden 'Phonnie' de 'millionaire'.

In de zomer van **1923** werd een eerste optreden afgewerkt in het Basin Park Hotel in Eureka Springs, Arkansas. Trent studeerde piano bij de plaatselijke muziekleraar W.O. Wiley en deed enige ervaring op in lokale groepen als de Quinn Band en Sterling Todd's Rose City Orchestra. In september 1923 gaat Alphonso studeren aan het Shorter College in North Little Rock.

Alphonso Trent musicceerde daar in een groep van Eugene Crooke, de Syncho Six: Trent aan de piano, Crooke banjo, Edwin Swayze op trompet, James Jeter op altsax en op drums zijn neef Harry Jones, met vocalist John Fielding, en wat later Leo 'Snub' Mosley op trombone, toen vijftien jaar. 'Snub' was erbij gekomen voor een show in Helena, Phillips County, Arkansas. Tijdgenoot bluesman Robert Nighthawk (1909-1967) werd hier geboren.

Mosley's moeder schakelde de politie in. Ze vond het geen goed idee dat haar minderjarige zoon in de muziek ging. Toch gaf ze toe, in de zomer van **1924** kreeg het groepje een job in het Stem Beach Resort in Muskogee, Oklahoma. 'Snub' moest terugkeren naar Little Rock om zijn collegestudies af te ronden. In Muskogee komt rietblazer William Holloway erbij, en Trent zet zijn drummer-neef opzij, hij wordt vervangen door A.G. Godley.

Een lijstje met musici die ooit bij Trent speelden: Hayes Pillars, Stuff Smith, Claude Williams, Sammy Price, Torrence Holder, Chester Clark, Don Albert, Peanuts Holland, Cleo Toran, Harry 'Sweets Edison' en Charlie Christian.

#### Dallas

Intussen zijn de Syncho Six het Alphonso Trent Orchestra geworden. In de lente van **1925** zijn ze in Texas, spelend op pleinen, markten en in parken. Ze traden op voor wat centjes in de hoed, geld nodig voor broodjes, wat drinken en benzine voor de auto. In Dallas speelde het orkest voor dansers in het Oak Cliff Park. Manager Mr. Ellerfritz biedt hun een tweeweken-op-proefcontract aan in het Adolphus Hotel, 1315 Commence Street, het grootste hotel in Dallas, de grootste stad in Texas. (Het hotel werd geopend op 6 oktober 1912, dankzij investeringen van brouwerij-magnaat de Duitser Adolphus Busch (1839-1913), geboren en overleden in Duitsland. Hij studeerde in Brussel en trok in 1857 naar St.Louis. En waarvoor staat de 'B' in 'AB Inbev'? Ja, voor Anheuser-Busch, één brouwerijfamilie.)

Het werden in Adolphus achttien maanden. Het langste engagement voor een zwart orkest liep tot in de lente van **1926**. Trents musici verdienden goed geld. Sommigen kochten een Cadillac. Radio-uitzendingen vanuit Adolphus werden georganiseerd via het WFAA radiostation, met een 50.000 Watt zendsterkte, 'Working For All Alike'. Zo bereikte dit zwarte orkest luisteraars in Central United States en Canada. Alleen blanke orkesten kregen toegang tot sterkere zenders. De band was uitgebreid tot elf muzikanten en iedereen kreeg hetzelfde loon, ook Trent. Iedere muzikant had één stem, coöperatieve samenwerking. Als ze vrijaf hadden vonden ze toch werk in het L.B. Mose Theater, de Hummingbird en in Pythian Temple dance hall, [...vervolg op de volgende pagina links](#)

waar meneer en mevrouw Trent een koppel werden.

Maar de segregatie is zwaar. De musici moesten de lift achteraan in het gebouw gebruiken en hadden geen toegang tot het restaurant. Een kamer in het hotel boeken was onmogelijk. Het lag zelfs gevoelig om je als zwarte op straat te begeven. Trents musici waren welopgevoede jongens uit het betere milieu. Ze hadden college gevolgd, 'they had culture'.

In Dallas verving Torrence Holder Swayze op trompet. Holder werd aangeduid als boekhouder van het orkest. Hij ontving het geld en betaalde de muzikanten wekelijks uit. Na enkele maanden pochte Holder met zijn dure Buick-automobil. Trent vernam dat hotelmanager Mr. Ellerfritz al vanaf de derde week opslag had uitgekeerd. Holder stak die in zijn eigen zak. Hij werd ontslagen en formeert zijn Clouds of Joy. Ook daar vloog hij er wegens financieel misbruik uit. Een artikel van 29 januari 1927 in Billboard detailleert de bezetting in het Adolphus Hotel, namen die terugkeren bij de plaatopnamen: Wendell Heyman, William Holloway, James Jeter als rietblazers, trombonist Leo Mosley, Gene Crooke banjo, Chester Clark, Ewen Brigham op trompet, Brent Sparks op tuba, A.G. Godley op drums, vocalist en entertainer John Fielding en Al Trent, piano. In de lente van 1927 vervangt Lee Hilliard Heyman, Edwin Swayze komt terug in de plaats van Brigham.

In Dallas trouwde Trent met Essie Mae Grissom, samen heeft het koppel geen kinderen. Trent had al een zoon met een vrouw uit Fort Smith, Alphonso B. Trent, geboren in 1922.

Begin 1925 mocht Trent optreden tijdens het inhuldigungsfeest van de eerste vrouwelijke Texas gouverneur Miriam A. Ferguson (1875-1961), voor de Democratische partij.

In de zomer van 1926 werkt de band in het Gunter Hotel (205 East Houston Street), San Antonio. De opnamen van de stomme film 'Wings' vonden plaats in de buurt. De filmsterren Charles Buddy Rogers en Clara Bow kwamen dansen bij Trents orkest. 'Wings' was de laatste grote stomme film, de eerste die een Oscar voor beste film kreeg. Kamer 414 van de Gunter is roemrijk: daar vonden voor Brunswick in november 1936 de eerste opnamen plaats van bluesman

[...vervolg in de rechterkolom](#)



Alphonso Trent met zijn vrouw. (Foto: [alphonsotrent.com](http://alphonsotrent.com))

Robert Johnson. In Waco ontmoette Trent de jonge trompettist Harry James.

Vervolgens het Austin Hotel, Fort Worth Hotel, het Galvez Hotel in Galveston (21st Street), het Rice Hotel in Houston (903 Texas Street), ze spelen de opening van het Plaza Hotel in San Antonio (100 Villita Street).

Tot oktober 1927 toert het orkest in Louisiana, Mississippi en Arkansas en de belangrijkste steden van Texas. Bij de doortocht in Little Rock werd Holloway vervangen door Hayes Pillars, Holloway bleef achter in Dallas om een eigen orkest te vormen. Hayes Pillars was zo fameus dat orkestleider Troy Floyd uit San Antonio zijn muzikanten vrij gaf zodra het orkest van Trent in de buurt was, zo konden ze iets leren van Hayes Pillars, aldus Buddy Tate en Herschel Evans.

De Chicago Defender van 29 oktober **1927** vertelt dat Trent op reis was richting St.Louis, Missouri, naar de Brunswick Company voor een opnamesessie, wellicht is die niet doorgegaan, nooit werden platen daarvan gevonden.

#### Op tournee

Van 1927 tot 1929 ging het meer oostwaarts: Cincinnati, Ohio, Louisville en Lexington, Kentucky, Buffalo, New York. Mosley en nog een aantal spoorden Trent aan voor New York. Orkestleider Paul Whiteman had het orkest zo in de hemel geprezen, te goed om een 'local band' te blijven, vond hij.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Vroege maanden **1928**: een langdurig engagement in de Roseland Ballroom Louisville. Mosley haalde succes met zijn compositie 'Gilded kisses'. De blanken waren gek van Trents concerten.

Lange engagements volgen: Alphonso Trent and his 12 Black Aces geciteerd in de Greystone Ballroom in Cincinnati, en de Arcadia Ballroom in Buffalo. Stuff Smith, 'the mad genius of the violin', komt bij het orkest (hij sterft in München in 1967). Vocalist John Fielding was al sinds 1924 bij Trent, het was uitzonderlijk dat de frontman-vocalist geen instrument bespeelde, Smith assisteerde Fielding als welkome attractie.

Zomer 1928: Fate Marable nodigt Trent uit op de Mississippi stoomboot St. Paul van de Streckfus Company van St. Louis. Op zondag werden orkesten tegen elkaar uitgespeeld: zo mocht Trent het opnemen tegen Floyd Campbells orkest uit St. Louis, soms werd trompettist Louis Armstrong - toen uit Chicago - ingehuurd, uitslag: gelijkspel, vijfduizend toeschouwers waren getuigen.



**Alphonso Trent and his Orchestra in 'Black and blue rhapsody' (1928):**  
<https://bit.ly/3BLq1KS>

In Cincinnati werd Trent eens ingezet tegen Fletcher Henderson, identieke uitslag. Henderson had toen al saxofonist Coleman Hawkins en trombonist-zanger Jimmy Harrison in zijn band. Volgens Stuff Smith waren alleen de McKinney Cotton Pickers met Don Redman in staat om Trent te verslaan. De job op de rivierboot eindigde op maandag 3 september 1928, Labor Day. Vakbondsacties hadden geleid tot de dagindeling over 24 uur: acht uur werk, acht uur ontspanning, acht uur slaap. Het orkest kreeg vakantie in Chicago.  
 ...vervolg in de rechterkolom

Stuff Smith en Edwin Swayze trokken naar Jelly Roll Mortons band in New York. Stuff kwam terug bij Trent, Swayze bleef een tijd in NYC. Hij kwam later naar Europa met Lew Leslie's Blackbirds show en was met de Plantation Band in juli 1930 in het Kurhaus, Scheveningen. In het najaar in het Carlton Hotel, Amsterdam. Swayze was terug in NYC in maart 1931. Herman Openneer schreef uitvoerig over dat Plantation Orchestra in Nederland, Bulletin 43 van het Nederlands Jazz Archief, maart 2002.

Op 11 oktober en 5 december 1928: de eerste opnamen in Richmond, Indiana, vier songs voor Gennett Company. Hierna een job in de Greystone in Cincinnati.

Toerend dan in Ohio, Kentucky, Tennessee en New York. Trompettist Herbert 'Peanuts' Holland komt bij Trent tijdens het engagement in de Arcadia in Buffalo. Later komt Holland in dienst bij de orkesten van Jimmie Lunceford, Claude Hopkins, Charlie Barnett en Don Redman. Hij overlijdt op 7 februari 1979 in Stockholm, Zweden.

Eind 1928 kan trompettist Mouse Randolph meer geld verdienen bij J. Frank Terry. Hij wordt vervangen door de jonge George Hudson. Trent had een telegram met het aanbod van een baan naar trompettist Roy Eldridge gestuurd, maar het telegram kwam niet terecht bij Roy.

Zomer **1929**: naar Port Stanley, Ontario. Hierna twee weken naar de Savoy Ballroom, NYC. Het blijft bij deze ene keer in die Savoy.

**Alphonso Trents versie van 'Clementine':**  
<https://www.youtube.com/watch?v=A17BHT-uU84>

Trent wordt door boekingsagent Meyer Davis een tweewekencontract aangeboden in de Arcadia Ballroom, na de Savoy het meest befaamd. Trent kiest echter voor een beter betaalde job in de Plantation Club, Cleveland, Ohio, start december 1929. Hij is liever iets verder weg, bevreesd dat concurrerende bandleiders zijn musici zouden kapen. Helaas kon niemand begin **1930** die brand in die Plantation Club voorzien. Het loopt uit op een ramp: al de documenten, de instrumenten en de muzikantenkostuumcollectie gingen in vlammen op. Ook een opname van 'Adorable Dora' van 5 december 1928 valt ten prooi aan de vlammen. Alleen de 'slide saxophone' ontsnapte aan het vuur. Mosley had zijn instrument meegenomen naar zijn logement. In een interview met weduwe Essie Mae Trent, augustus 1984, vertelt zij over een brandstichting. Trent zou geweigerd hebben op te treden in een rivaliserende club uitgebaat door lokale gangsters.

Snub Mosley vertelde het anders: tijdens het optreden werd gevochten tussen twee rivaliserende benden, de Capone-gang en de Purple-gang. Eén vloog door het spiegelglasvenster. Een andere beval Trent te stoppen met spelen. 'Nobody's going to tell me when to stop playing', zou die gezegd hebben. Het orkest moest de hospitaalrekening betalen. Hoewel de clubmanager die factuur betaalde zinden de rivaliserende bendes op wraak. De club werd in brand gestoken. Beeld je in: het orkest zat de hele winter vast in Cleveland, tijden van Grote Depressie plus de brand. Het orkest wordt ontbonden. De welgestelde familie Trent zorgde wel voor nieuwe instrumenten, maar niet alle muzikanten bleven Trent trouw. De jobs waren zeldzaam en flauw betaald, elk zocht werk om te overleven. Een job volgt in Syracuse, New York, opnieuw in povere omstandigheden.  
 ...vervolg op de volgende pagina links

Stuff Smith verlaat de band en verhuist met zijn vrouw naar Buffalo. Drummer A.G. Godley ging naar Cleveland. Aan het eind van zomer 1930 werd het orkest bijeengebracht in Cincinnati. Trent vraagt Sy Oliver zoveel mogelijk muziek uit te schrijven en te arrangeren. 1930 eindigt met een Oudejaarsconcert in de Hollywood Club in Cleveland, ook deze club werd wegens crisis snel opgedoekt.

### Hard times

Trent's musici komen in **1931** en 1932 terug naar hun uitvalsbasis Fort Smith. Van hieruit treden ze op in Oklahoma, Texas, Louisiana, Missouri, steeds met financiële steun van de Trent familie. Ze luisteren private feestjes bij welgestelde burgers op, minder of niet getroffen door de financiële catastrofe. In oktober-november 1931 is er twee weken werk in de El Torreon in Kansas City, en een avond in de Paseo Dance Hall. Hier worden ze aangekondigd als een 'Victor Recording Band', om volk te lokken. Op 9 januari **1932**: Trent in Gregory Gym, Austin, 18 en 19 september 1932 in F. Austin Hotel.

Op 30 december 1932 speelt Trent in de Ritz Ballroom in Oklahoma City. 's anderdaags, New Year's Eve, wordt hij verwacht in Memphis. Dat is 750 kilometer rijden over een armetierig wegennet. Door autopech in Cabot, Arkansas komt het orkest pas na middernacht aan. Het orkest speelt enkele nummers, maar wordt niet vergoed. Door slechte weersomstandigheden wordt de volgende dag een job in Nashville afgeblazen. Uiteindelijk werd in een danstent in Indianapolis werk gevonden, drie dagen in de week.

Op 24 maart **1933** speelt het Alphonso Trent Orchestra zijn laatste twee opnamen, zonder Trent. Hij had eind 1932 het orkest verlaten, ogenschijnlijk om voor zijn ouders te zorgen. Het orkest speelt nochtans voort onder zijn naam tot 1935.

Trent had een trip naar Europa geboekt, maar moest zich bekommeren om zijn oude vader. Hij zond James Jeter en Hayes Pillars. In een interview suggereert de weduwe van Trent dat zij in Europa is geweest. Zijn daar concrete Europese sporen van?

In de lente van 1933 toert het orkest onder leiding van violist Anderson Lacy, vervanger van Stuff Smith. Eerst naar [...vervolg in de rechterkolom](#)



Een publiciteitsfoto van Trent's Adolphus Hotel Orchestra. (Foto: alphonsoftrent.com)

New England. Daarna volgt een trip van het Alphonso Trent Orchestra naar Albany, New York, in het Kenmore Hotel (145 E. 23rd Street). De job in het Kenmore Hotel betekende het definitieve einde. Hayes Pillars zei: 'Alphonso Trent's band couldn't go any farther'. James Jeter en Hayes Pillars palmde in 1934 Trent's musici in voor hun Jeter-Pillars Orchestra in Cleveland.

### Deadwood

Deadwood ligt drie uur rijden van Wounded Knee, bekend om het historische bloedbad uit 1890. Met een kleine bezetting van vijf of zes man speelt Trent in de Staten Dakota, Wyoming, Colorado, Texas. In **1934** had Trent een nieuw orkest. Hij en zijn vrouw verhuisden naar Deadwood, South Dakota, dorpje bekend door de goudjacht vooral tussen 1874 en 1899 (er was tijdelijk een overvloed aan geld voor gokhuizen, bordelen en danstenten). Trent speelt acht jaar in de grootste nightclub in Deadwood, hij was zo succesvol dat hij een tweede orkest kon leiden in het naburige Rapid City. Zij waren de enige zwarten in de buurt. Ze hadden geen last van racisme omdat zij zorgden voor amusement in dat plaatsje van vierduizend inwoners. D Jitterbug en de Lindy Hop verdrongen de Charleston en de Black Bottom.

In 1934 kwam Charlie Christian contrabas spelen. Na enige tijd ging hij elders spelen, maar in 1937 kwam hij terug om gitaar te spelen. Oklahoma-gitarist Christian wordt bij Trent opgemerkt tijdens een job in Bismarck, North Dakota, hij wordt in 1939 ingelijfd bij Benny Goodman.

### 1945 – 1959

Na de Tweede Wereldoorlog, op 2 september **1945** vestigt Trent zich in Fort Smith als beheerder van het familiaal vastgoed. In **1953** organiseert hij het Elm Grove Homes huizenbouwproject. Hij opende nog een likeurenwinkel, Trent's Fountainette...

Op 14 oktober **1959** bezwijkt hij aan een hartaanval wegens hartaderverkalking, arthrosclerosis. Zijn vrouw Essie Mae Trent wordt weduwe, het koppel woonde in Fort Smith, 1301 N. 9th Street, de woning is nog te bekijken via Google Earth. Trent is begraven op het Oak Cemetery van Fort Smith, zijn grafsteen vind je via 'Find a Grave'.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

## DISCOGRAFISCHE GEGEVENS

Alle nummers zijn opgenomen in Richmond, Indiana en te vinden op verzamelpaten van de 'territory bands'. Sommige titels op het Supertone label zijn uitgebracht onder 'Duke Diggs and his Orchestra', op Champion als 'Deacon Foster and his Boys'.

11 oktober 1928

'Louder and funnier' (Coon-Sanders)  
Gennett 6664 A

Een verhaaltje over de herkomst van de titel. Het zou volgens P.G. Wodehouse als volgt gegaan kunnen zijn: na de maaltijd komt een spreker aan het woord, iemand roept: 'Louder please', iemand reageert 'Louder please, and funnier'.

11 oktober 1928

'Gilded kisses' (Leo Snub Moseley)  
Gennett 6664 B  
met Snub Mosley (trombone), Stuff Smith (viool), Lee Hilliard (altsax), met vocal chorus

5 december 1928

'Nightmare' (Riley-Meyers-Handler)  
Gennett 6710 A – instrumentaal

5 december 1928

'Black and blue rhapsody' (Madison)  
Gennett 6710 B

**Alle opnames van Alphonso Trent op een rij:** <https://bit.ly/33LxGF6>

5 maart 1930

'After you've gone'  
(Henry Creamer-J. Turner Layton) Gennett 7161 A

Tekst: Creamer; muziek; van pianist Layton, uit 1918 – behoorde met 'St. Louis Blues' (1914) en 'Indiana' (1917) tot de top drie standards in de jaren twintig

5 maart 1930

'St. James infirmary' (Primrose)  
Gennett 7161 B  
Joe Primrose nam in 1929 auteursrecht op dit nummer, verondersteld is dit een pseudoniem van Irving Mills, een medewerker van Duke Ellington.

24 maart 1933

'Clementine'  
(Henry Creamer-Harry Warren)  
Champion 16587 A  
Arrangement van Gus Wilson, broer van Teddy Wilson (ik geef de voorkeur aan de versie van Jean Goldkette met trombonist Bill Rank, gitarist Eddie Lang, Bix op cornet, Joe Venuti op viool)

24 maart 1933

'I've Found A New Baby'  
(Jack Palmer-Spencer Williams)  
Champion 16587 B  
Een nummer uit 1926, hier met zang.

**Erik Marcel Frans**



Een foto van de likeurenwinkel die Trent in de jaren vijftig in Fort Smith, Arkansas opende. (Foto: alphonsoftrent.com)

REGISTRATION CARD—(Men born on or after February 17, 1897 and on or before December 31, 1921)			
SERIAL NUMBER T. <b>416</b>	1. NAME (Print) <b>Alphonso Everett Smith Trent</b>		ORDER NUMBER T. <b>122384</b>
	(First)	(Middle)	(Last)
2. PLACE OF RESIDENCE (Print) <b>1301 North 9th Fort Smith Sebastian Arkansas</b>			
(Number and street) (Town, township, village, or city) (County) (State)			
[THE PLACE OF RESIDENCE GIVEN ON THE LINE ABOVE WILL DETERMINE LOCAL BOARD JURISDICTION; LINE 2 OF REGISTRATION CERTIFICATE WILL BE IDENTICAL]			
3. MAILING ADDRESS <b>Same</b>			
(Mailing address if other than place indicated on line 2. If same insert word same)			
4. TELEPHONE <b>None</b>	5. AGE IN YEARS <b>39 years</b>	6. PLACE OF BIRTH <b>Fort Smith, Arkansas</b>	
(Exchange) (Number)	DATE OF BIRTH <b>October 24 1902</b>	(Town or county) (State or country)	
	(Mo.) (Day) (Yr.)		
7. NAME AND ADDRESS OF PERSON WHO WILL ALWAYS KNOW YOUR ADDRESS <b>Mrs. J. S. Trent, 1301 N. 9th, Fort Smith, Ark.</b>			
8. EMPLOYER'S NAME AND ADDRESS <b>None</b>			
9. PLACE OF EMPLOYMENT OR BUSINESS <b>Musicians Orchestra Leader Fort Smith Sebastian Arkansas</b>			
(Number and street or R. F. D. number) (Town) (County) (State)			
I AFFIRM THAT I HAVE VERIFIED ABOVE ANSWERS AND THAT THEY ARE TRUE.			
D. S. S. Form 1 (Revised 1-1-42)		☆ <b>Alphonso Everett Smith Trent</b> (Registrar's signature)	

De registratiekaart van Trent voor de militaire dienstplicht.

## PS

Voor deze bijdrage kon ik me baseren op onder meer 'A Short History of the Alphonso Trent Orchestra', een twintigtal pagina's geschreven in 1986 door Henry Q. Rinne, tekst doorgestuurd door Lance Linimon van de Fort Smith Public Library. Hij bezorgde me een geboorte- en overlijdensattest van Trent: de geboortedatum is definitief 24 oktober 1902 (ik vond vier foutieve data, ook fout bij John Chilton in 'Who's Who of Jazz' of bij Leonard Feather in zijn 'Encyclopedia of Jazz').

Jacques Depoorter bezorgde me 'Frompin' in the Great Plains listening and dancing to the Jazz Orchestras of Alphonso Trent, 1925-1944', Marc Rice, uit 1996.

De University of Arkansas at Fort Smith (UAFS) maakte 'Alphonso's Gold', een documentaire over Trent. Bekijk hier de trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=WtDmaJL3jNA&t=13s>  
Ook nam de UAFS het initiatief tot een grote muurschildering te zijner ere. Er bestaat ook nog een Alphonso Trent studiebeurs voor muzikanten.

**Heeft u jazznieuws? Stuur het ons:** [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com).

## JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 21 februari 2022



- 1 Jazzmeia Horn**  
Dear Love  
(Empress Legacy)
- 2 Dave Stryker**  
As We Are  
(Strikezone)
- 3 The Reid Hoyson Project**  
Your Move  
(Reid Hoyson Productions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; ([www.jazzweek.com](http://www.jazzweek.com)).

## COLOFON

**JAZZFLITS** is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart

• Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op [www.jazzflits.nl](http://www.jazzflits.nl). Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com). **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

## FESTIVALS MAART



Lucas Santana, hier tijdens Jazz in Duketown 2021, speelt op het Jazzfest Amsterdam. (Foto: Tom Beetz)

### LEUVEN JAZZ

**Diverse locaties, Leuven**  
**10 tot en met 20 maart 2022**  
(<https://www.leuvenjazz.be>)

**Met onder anderen:** NABOU, Fred Hersch, Immanuel Wilkins, Enrico Rava en Lakecia Benjamin.

**Festivalbrochure:** <https://www.leuvenjazz.be/assets/9973>

### JAZZFEST

**Studio K, Indische buurt, Amsterdam**  
**19 maart 2022**  
(<https://jazzfestamsterdam.nl/>)

**Met onder anderen:** Bernard van Rossum Flamenco Jazz Sextet, Lucas Santana 5tet, Taiga met Jessie Brevé & Freek Mulder en Jonge Makers JazzFest 2022: Liva Dumpe & Ella Zirina met als gast Ben van Gelder.

### TRANSITION FESTIVAL

**TivoliVredenburg, Utrecht**  
**25, 26 maart 2022**  
(<https://transitionfestival.nl/>)

**Met onder anderen:** GoGo Penguin, Bill Laurance Trio, Immanuel Wilkins, Tijn Wybenga AM.OK, W.E.R.F. Records presenteert Esinam, Schntzl, Dorian Dumont & SPOOK, Jan Garbarek, Jeff Ballard Quartet feat. Logan Richardson, Rudresh Mahanthappa Hero Trio, Alex Koo Trio feat. Ralph Alessi, Sun-Mi Hong Quartet, NABOU, Fuensanta Mendes Ensemble Grande, John Abercrombie Tribute feat. Hein Van der Geyn, Adam Nussbaum & Ed Verhoeff en drie BIM-kwartetten met Ian Cleaver, Ben van Gelder, Jesse van Ruller, Jos Machtel en Han Bennink, Miguel Angel Santaella, Pierre Courbois, Arjen Gorter, Tobias Klein, Kristina Fuchs en Giuseppe Doronzo en Iman Spaargaren, Yonga Sun, Paul Pallesen, Mark Alban Lotz, Dodo Kis.

### JAZZ CATS

**Muziekcentrum Track & De Kreun, Kortrijk**  
**26 maart 2022**  
(<https://www.wildewesten.be/nl/festival/jazz-cats-0>)

**Met onder anderen:** ECHT!, Grand Picture Palace, Laughing Bastards, Esinam en NABOU.